

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 549/2012
24.01.2013. година
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући о захтеву С.М. из Б., кога заступа пуномоћник С.В., адвокат из Б., за преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 14 У 1327/12 од 20.09.2012. године, у предмету стамбеном, у нејавној седници већа одржаној дана 24.01.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Захтев се **ОДБАЦУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Подносилац захтева предлаже преиспитивање судске одлуке - решења Управног суда 14 У 1327/12 од 20.09.2012. године, којим се Управни суд огласио стварно ненадлежним за решавање ове правне ствари и предмет уступио на надлежност Првом основном суду у Београду, одлучујући по тужби поднетој против одлуке Комисије за стамбена питања и расподелу службених зграда и пословних простора Владе РС 34 бр. 360-9183/2011 од 22.12.2011. године.

У поступку претходног испитивања поднетог захтева Врховни касациони суд је нашао да је захтев **недозвољен**.

Према члану 3. у вези члана 8. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Управни суд у управном спору одлучује о законитости коначних управних аката и коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, осим оних у погледу којих је у одређеном случају предвиђена другачија судска заштита, као и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено.

Одредбом члана 49. став 1. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09) је прописано да против правноснажне одлуке Управног суда странка и надлежни јавни тужилац могу да поднесу Врховном касационом суду захтев за преиспитивање судске одлуке. Чланом 49. став 2. истог закона је прописано да захтев може да се поднесе када је то законом предвиђено, у случајевима када је суд одлучивао у пуној јурисдикцији и у стварима у којима је у управном поступку била искључена жалба, а ставом 3. истог члана закона је прописано да захтев може да се поднесе због повреде закона, другог прописа или општег акта или повреде правила поступка која је могла бити од утицаја на решење ствари.

Из побијаног решења и навода захтева произилази да се побијаним решењем Управни суд на основу члана 74. Закона о управним споровима, а сходном применом члана 15. и члана 21. Закона о парничном поступку огласио стварно ненадлежним за решавање ове правне ствари и предмет уступио на надлежност Првом основном суду у Београду. Врховни касациони суд налази да побијано решење Управног суда не представља правноснажну одлуку из члана 49. став 1. Закона о управним споровима чије преиспитивање странка може тражити пред Врховним касационим судом подношењем захтева за преиспитивање судске одлуке као ванредног правног средства, јер тим решењем Управни суд није одлучивао о предмету управног спора из члана 3. Закона о управним споровима већ се побијаним решењем огласио стварно ненадлежним за решавање ове правне ствари и предмет уступио на надлежност Првом основном суду у Београду.

Одредбом члана 53. став 1. Закона о управним споровима је прописано да **недозвољен** или **неблаговремен** захтев или захтев који је поднело неовлашћено лице Врховни касациони суд ће **одбацити** решењем.

Имајући у виду да је према наведеним одредбама ЗУС-а поднети захтев **недозвољен**, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 53. став 1. овог закона одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 24.01.2013. године, Узп 549/2012

Записничар,

Рајка Милијаш,с.р.

председник вена - судија,

Снежана Живковић,с.р.